

Obrácení

Jarov 6.10.2024

Mt.11.28-30; **Mk.5.1-20; Sk.26.9-18;** 2.Kor. 5.14-17; Fp.4.7 (SNC)

Písňe: 275, 743, 772, 712, 314

Děkujeme Ti, Otče náš, za dnešní den, za to, že jsme se mohli sejít v tomto bohoslužebném shromáždění. Děkujeme za to, že se můžeme k Tobě společně modlit: slovy, v duchu, písněmi. Děkujeme, že můžeme společně naslouchat Tvému evangeliu a zamýšlet se nad ním, nad oním radostným poselstvím o Kristově vítězství nad mocí zla. Děkujeme Ti, že Ti na jednom každém z nás záleží. Prosíme Tě, aby tato osvobozující zvěst se šířila světem, aby další a další lidé přijímali pozvání na Kristovu cestu, aby prožívali krásu a bohatství Tvého Nového světa. Prosíme Tě, veď nás tak, aby naše svědectví o Kristu byla věrohodná.

Prosíme Tě za všechna shromáždění Tvé Církve, ať už probíhají v rámci kteréhokoli církevního společenství či organizace. Myslíme dnes zvláště na setkání mládeže naší církve ve Svitavách.

Prosíme Tě o Tvé požehnání. Očekáváme, Otče, na Tebe. Amen.

Četli jsme jeden z novozákonních příběhů líčících uzdravení nemocného Ježíšem. Ježíš chodil a uzdravoval nemocné ... Plně se solidarizoval s lidmi, s nimiž se setkával a kteří měli problémy či bolesti. O tom svědčí evangelisté. V příbězích o uzdravení, které zaznamenali, však běžně jde ještě o něco jiného, jako třeba o příklady víry, o pravý smysl Dne odpočinutí atd. Uzdravení bývá spojeno s nabytím plného lidství, s návratem do společnosti, a tak znamená pro uzdraveného zlomový okamžik. Evangelisté tyto události popisují, jak je vnější pozorovatelé vnímali. Zkusme se zamyslet nad tím, jak mohl onu událost prožívat přímo onen uzdravený.

Když spatřil Ježíše, vykřikl, padl před ním na zem a hlasitě zvolal: "Co je ti po mně, Ježíši, Synu Boha nejvyššího? Žádám tě, abys mne netrápil." Ježíš totiž nečistému duchu prikazoval, aby z toho člověka vyšel. Neboť ho velice často zachvacoval; tehdy ho poutali řetězy a okovy a hlídali, ale on pouta vždy přerval a byl démonem hnán do pustých míst.

Onen posedlý žil ve svém světě. Byl v něm zabydlen, nic jiného neznal, žádnou změnu si neuměl představit, a tak ani nic měnit nechtěl. Matouš (8.28) tento příběh líčí stručněji, nicméně mluví o dvou takto postižených: *Když [Ježíš] přijel na druhý břeh moře do gadarenské krajiny, vyšli proti němu dva posedlí, kteří vystoupili z hrobů; byli velmi nebezpeční, takže se nikdo neodvážil tudy chodit.* V Matoušově pojetí se onen omezený, bezvýchodný svět postižených může jevit prostornějším. Postižený měl aspoň s kým se stýkat, s kým komunikovat. V podání všech synoptických evangelií jde o svět temný, neradostný, bezperspektivní. V životě postiženého – či podle Matouše postižených – dojde k významné změně. Zůstaňme u Markova podání s jedním postiženým. Ten se setká s Ježíšem, dokonce aniž by o to stál. Jeho životní prostor se rázem úžasně rozšíří, můžeme říci, že se dostává z vězení na svobodu.

Aniž by si to uvědomoval, před setkáním s Ježíšem žil ve smutném, stísněném životním prostoru. Jak vypadá dnes životní obzor běžného člověka, který se s Ježíšem nesetkal? Člověka, který nepřekročil hranice rozumem poznatelného materiálního světa? Ježíš Kristus přišel, aby nám lidem otevřel přístup k Bohu. Aby tak nekonečně rozšířil svět, v němž žijeme. Přináší prostor pro lásku, prostor pro svobodu.

V některých evangelikálních kruzích se klade velký důraz na obrácení či znovuzrození jako na jednorázový osobní akt, který bychom snad mohli přirovnat k setkání gadarenského či gerasenského postiženého s Ježíšem. Ten o potřebě takového zlomu mluví v rozhovoru s Nikodémem.

*Nikodém přišel k Ježíšovi v noci a řekl mu: „Mistře, víme, že jsi učitel, který přišel od Boha. Neboť nikdo nemůže činit ta znamení, která činíš ty, není-li Bůh s ním.“ Ježíš mu odpověděl: „Amen, amen, pravím tobě, **nenarodí-li se kdo znovu, nemůže spatřit království Boží.**“ Nikodém mu řekl: „Jak se může člověk narodit, když je už starý? Nemůže přece vstoupit do těla své matky a podruhé se narodit.“ Ježíš odpověděl: „Amen, amen, pravím tobě, **nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha, nemůže vejít do království Božího.** Co se narodilo z těla, je tělo, co se narodilo z Ducha, je duch. Nediv se, že jsem ti řekl:*

*Musíte se narodit znovu. Vítr vane, kam chce, jeho zvuk slyšíš, ale nevíš, odkud přichází a kam směřuje. Tak je to s každým, kdo se narodil z Ducha.“ Nikodém se ho otázel: „Jak se to může stát?“ Ježíš mu řekl: „Ty jsi učitel Izraele, a tohle nevíš? ☉ Ve 3. verši čteme zřetelně: „**Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo znovu, nemůže spatřit království Boží.**“*

Při setkání s Ježíšem onen muž z Gerasy prožil znovuzrození. Z člověka žijícího na samém okraji společnosti se stal horlivý Ježíšův následovník.

Časově lokalizovatelné znovuzrození prožil i apoštol Pavel. Před kázáním jsme četli část jeho obhajovací řeči před loutkovým izraelským králem Agrippou II., kterou pronesl v Cezareji v režii římského místodržícího Porcia Festa. Pavel patřil do vyšší společnosti, byl farizeus, jemuž se dostalo nejlepšího vzdělání, chtěl sloužit Bohu, ano Bohu Abrahamovu, Izákovu a Jákobovu, Bohu praotců, ale před zlomovou životní událostí si neuvědomoval, že je to Bůh živý a stále aktivní. A tak ty, kdo Boží působení vnímali, pro něž Bůh nebyl jen nějakou relikvií, pronásledoval. ☉ Bůh v Ježíši Kristu sestoupil mezi lidi. Pavel se s ním setkal při zvláštní události u Damašku. Bylo to v době, kdy už Ježíš na Zemi nepobýval. Pavel před Damaškem prožil opravdové, úplné obrácení, prožil znovuzrození. Stal se služebníkem živého, aktivního Boha, stal se horlivým kazatelem evangelia Ježíše Krista, toho, v Němž Bůh sestoupil mezi lidi, a tak prokázal svůj zájem o stvoření, prokázal svou Lásku.

V našich sborech se o znovuzrození hovořívá poměrně málo. Já jsem krátce po svých 14. narozeninách ve vinohradském baptistickém sboru na výzvu vyjádřit povstáním rozhodnutí jít za Ježíšem reagoval kladně. To bylo chápáno jako přiznání ke znovuzrození či obrácení. Pro mne to byla skutečně událost nesmírně důležitá; osobně jsem vyjádřil touhu jít za Kristem. O půl roku dříve jsem byl potvrzován, konfirmace pro mne znamenala hodně, nicméně byl jsem tehdy jedním z třiceti a datum konfirmace bylo předem určené. ☉ I po onom shromáždění v baptistickém sboru jsem ovšem zůstával člověkem, hřešícím, potřebujícím Boží milost, potřebujícím znovu a znovu slyšet Kristovo volání či pozvání a radujícím se z poznávání poselství Písma, z prožívání jeho zvěsti.

Pán Bůh je stále živý a aktivní. Poselství o Jeho příchodu na svět v Ježíši Kristu je známo už dva tisíce let. Mnozí jsme prošli od narození křesťanskou výchovou, od útlého dětství jsme vyrůstali v prostředí církve, a i my starší věkem přes tehdejší vnější ateistický tlak jsme byli rádi ve svých sborech, cítili jsme, že se s pravdou setkáváme tam a ne v neživotných protináboženských doktrínách, přinášných navíc často hodně nepřesvědčivě tehdejší školou. Ale jakási neživotnost hrozí i církevnímu prostředí. Kristus žije, a má nám stále co říci. Volá nás k sobě, ano i nás, kdo jsme jeho pozvání už slyšeli a přijali. Dokud jsme na světě, hřích se nás dotýká, a tak Ježíšovo pozvání k novému životu je stále aktuální. Znovuzrození, obrácení nemá nějaké standardní schéma. Pro někoho může být spojeno s jednorázovým prožitkem, nicméně pro všechny se nabízí jako důležitý stále probíhající proces, který obohacuje naše životy, který stále rozšiřuje náš životní prostor. Připomeňme si Ježíšova slova z rozhovoru s Nikodémem: *Vítr vane, kam chce, jeho zvuk slyšíš, ale nevíš, odkud přichází a kam směřuje. Tak je to s každým, kdo se narodil z Ducha.* ☉ Vážím si toho, co jsem jako čtrnáctiletý mladík ve vinohradském baptistickém sboru prožil, a jsem vděčný za to, že můj životní obzor, výhled k Boží budoucnosti, se obohacuje stále, když se snažím naslouchat Ježíšovu volání. Mění se vnímání světa, mění se vnímání hodnot. To, co se stalo u jezera v Gadaře či v Gerase, bylo z klasicky ekonomického hlediska velkou ztrátou. Ztráta takového množství prasat a k tomu strašné znečištění vody! Ale to kladné – získání jednoho či dvou lidí pro Boží království – bylo mnohem důležitější.

Rád si připomínám svědectví evangelisty Lukáše (Lk.17.20-21): *Když se farizeové Ježíše otázali, kdy přijde Boží království, odpověděl jim: "Království Boží nepřichází tak, abyste to mohli pozorovat; ani se nedá říci: 'Hle, je tu' nebo 'je tam'! Vždyť království Boží je mezi vámi!"*. Království Boží, které symbolizuje slavnou Boží budoucnost, je mezi námi! John Bertram Phillips dokonce překládá: *The kingdom of God is inside you – království Boží je ve vás [či uvnitř vás]*. V Božím světě se přítomnost s budoucností prolínají. A tak i my, jeden každý z nás, můžeme opakovaně přijímat pozvání k novému životu a prožívat stále více a více ze slavné Boží budoucnosti. Boží Nový svět se otevírá. Máme do něj přístup, očištění od hříchu Kristovou obětí. To je završením Božího stvořitelského díla.

Děkujeme Ti, Pane Ježíši Kriste, že jsi nám otevřel přístup do nebeského království. Amen.